ஸ்ரீ சந்த்ரசேகர ஸ்வாமிகள் திவ்ய சரித்திரம்

கணபதிதுணை.

சிவமயம்.

ஸ்ரீ சுந்தரஸ்வாமிகள்

திவ்விய சரித்திரம்.

புண்ணியாபுண்ணியமென்னு மிருவினையினொப்பா மினியஞானசாதனத்தை யெய்தற்குரிய இடமாதலின், எவ்வுலகத்தினுஞ்சிறந்த விப்பூவுலகத்தில், தென்பாண்டித் திருநாட்டில்தக்ஷிண கங்கை யெனப்பெயர் பெற்றோங்கிய தாமிரபர்ணிநதியின் வளமிக்கதீரத்திலுள்ளதும் புராணங்களான் மிகச்சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றதுமான சாலிவாடிபுரமென்னுந் திருப்பெயர்வாய்ந்த திருநெல்வேலி க்ஷேத்திரத்துக்கு வடபால், ஒருயோசனை தூரத்தில், சிறப்புமிக்க சித்திரகங்காதீரத்தில், ஆனந்தவல்லி சமேதராய் ஸ்ரீகைலாசபதி திருக்கோயில் கொண்டருளி வீற்றிருக்கும், கங்கைகொண்டானெனப் பெயரிய திவ்விய சிவக்ஷேத்திர மொன்றிருக்கின்றது.

அந்தக்ஷேத்திரத்தில் கலி, நாலாயிரத்துத் தொள்ளாமாண்டிற்குமேல், அந்தணர்குலத்தில் ஸ்ரீஅப்பயதீக்ஷிதரவர்கள் தௌஹித்ர பரம்பரையில், ஸ்ரீவத்ஸ கோத்திரத்திலுற்பவித்தவராய், வருணாச்சிரம வொழுக்கங்களை, கற்புவாய்ந்த காமாக்ஷியம்மாளென்னுந் தமது தருமபத்தினியாருடன் வழுவாதியற்றிவருபவராய், வேதவேதாங்கங்களை நன்குகற்று ஐயந்திரிபறப் பொருளுணர்ந்து, தம்பாற்கற்கவருபவர்க்கு, நன்குணர்த்துபவராய், குருலிங்கசங்கமபத்தியிற்சிறந்தவராய், பஸ்ம ருத்ராக்ஷாபரண பூஷிதராய், சிவலிங்கார்ச்சன தற்பரராய், த தணையாதிய கல்யாணகுணங்கள்

பொருந்தியவராய், யஞ்ஞேசுரர் எனப்பெயரிய ஓர்விப்பிர சிரேஷ்டரிருந்தார்.

அவருக்குச் சிவபெருமானது திருவருளால், முன்னைப் பிறவி பலவற்றில், முயன்றுசெய்த முழுத்தவத்தின் பலனே, ஒருருவெடுத்து வந்தாற்போல, கலி நாலாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து முப்பத்துமூன்றுமாண்டில், கரவருஷத்தில், கார்த்திகைமாசத்தில், இருபதாந்தினத்தில், திரவாரத்தில், அமாவாசியில், அநுஷ நக்ஷத்திரத்தில், இடபலக்கினத்தில், இடபாரூடரினினியவருளேயோர்மகவா யவதரித்தது.

அந்த மாண்பார்ந்த மகவவதரித்த திவ்வியதினத்தில், அப்பதிக்கண்ணுள்ள மாந்தரனைவரும் போந்து, அத்திரு மகவினைக் கண்களிப்பநோக்கி, முன்கண்டறியாப் பேரழகும் சோதிவடிவுங்கண்டு, இதுசுந்தரமோ வெனப்பேரன் பாற் கூறிக்கூறித் தத்தமில்லமேகுவார். ஏகுமவர் சிறிது நெறிசெல்லுழித் தெவிட்டாத்திருவழகைக் கண்டகண்கண் மீளவுங்காணவிச்சைகூரத் திரும்பிவருவர். தேவருலகைத் தீண்டி நீண்டசெழுமைமிக்க காவில்வாழுங் ககநிறைகள் கானம்பாடிக் களித்தன. காமதேனுவைநிகர்க்கும் ஆன் கன்றுகள் துள்ளிக் குதித்துத் தருக்களிலுள்ளகனிகளை யுகுத்தன. சித்திரகங்கையின்றிருநீத்தம், தனதுஜன் பூமியிலுள்ள சிவமதுகங்கைமானத் தெளிந்துவிளங்கிற்று. மிகக்கூறியென்? ஆண்டுள்ளபல்வகைப்பிராணிகளும், இகலொரீஇ நட்டு, இன்பவாரியிற்றிளைத்தன.

சிவபரஞ்சுடார யிலங்கு மிம்மகவினைக் கண்குளிர நோக்கி, யஞ்ஞேசுரர், பரமானந்த சிந்துவிற் படிந்து, சுகமுற்றாராயினும், உலகியல்கருதிச் சித்திரகங்காநதியிற் படிந்து ஜாதகர்மாதிக் கிரியைகளைவேதங் கூறியவாறு நடாத்தி,

கோதானம், பூமிதானம், சுவர்ணதானம், முதலிய, அநேக தானங்களும் செய்து, அரியமானிடப்பிறவி பெற்றதனாலாம் பயன்பெற்றேமெனப் பெருமகிழ்வெய்தி யிருந்தனர். பின்னர், அன்னப்பிராசனம், சௌளமுதலியகிரியைகளையும், மறைபுகன்றவண்ணம் வழுவாதுநடாத்தி யன்போடும்வளர்த்துவந்தனர்.

அம்மகவு அன்பர்களிடத்திற் சிவபெருமானதருள்வளருவதுபோல வளர்ந்துவந்தது. அக்குழவி யிளம்பருவத்திலேயே விளையாடும் விளையாட்டெல்லாம் வேதபுராணங்களையும், சைவாகமங்களையும், ஸ்மிருதிகளையும், நல்லாசிரியர் மூலமாயுணர்ந்த அன்பர்களியற்றிவரும், சிவபூஜையாதி யுத்தமச்செயல்போலவேயிருந்தன.

சிலபொழுது, இம்மகவு, அந்தணச்சிறாருடன் மகாதேவ நாமபஜனம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கும்போழ்து, பதுமாதனத்தில் வீற்றிருந்து, மெய், கண்டம், சிரமிவற்றைக் கோடாது வைத்து, சிவத்தியானம்செய்வர். இவ்வாறு, இவ்விப்பிரகுலசிகாமணி, இளம்பருவத்தின்கண்ணேயே, அரியதிருவிளையாடல்களைச் செய்துகொண்டிருந்ததைக்கண்டு களித்து, ஆனந்தவாரிதியிற் படிந்திருந்த, அவரது மாதாபிதாக்கள் வினைவயத்தராய்ப் பதினெண்மதி நிறைந்த விக்குழவியைவிட்டுப் பரகதியடைந்தார்கள்.

பின், இச்சுந்தரரையும், இவரது மூத்தசகோதரராகிய ...ப்பாணிஎன்ற, இராமசுப்பய்யரையும் மாதுலர் வெங்கட...ப்பய்யர் தமதூருக்கு அழைத்துக்கொண்டுவந்து வளர்...வந்தனர்.

பின்னர் சுந்தரர்க்கு ஐந்தாவதாண்டில் வடமொழிதென்மொழி வல்லுநராய வொருவுபாத்தியாயரால் அக்ஷராப்பியாசம்செய்வித்து நூல்களைப்பயிற்று வித்தனர். இச்சுந்தரர்

பரசிவத்தின் திருவருளாலவதரித்தவராதலின்கற்கத்தொடங்கிய நூல்களையெல்லாம் முன்கற்றவர்போலவே ஆசிரியர்வியப்ப எளிதுவிரைந்து கற்றுவல்லராயினர். பின்னர்மாதுலராற் றமைன உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று அவ்வூரிலிருந்த இராம கிருஷ்ண கனபாடிகளிடத்தில் வேதாத்யயனமுஞ் செய்து வந்தனர். நாளடைவில் பரசிவப்ரஸாதத்தால் வேதபாஷ்யங்களையும், புராணம், ஸ்மிருதி, இதிகாசம், தர்க்கம், வியாகரணம், மீமாம்ஸங்களையும், தானேகற்றுணர்ந்து அவ்வச் சாத்திரங்களில் வல்லுநராயுள்ளாரெல்லாம் வந்துவாதஞ்செய்து, தோல்வியுற்று வணங்கிப் புகழத், திசையெலாம், தன் புகழ்பரவ இலங்கினர். பின்னர், வீரவநல்லூரென்னுந் திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் வசித்த சுரோத்திரியராயும், பிரமநிஷ்டராயும், கருணை, முதிதை, மைத்திரி, உபரதியாதியகுணங்கள் நிறைந்தவராயுமுள்ள பிராமண சிரேஷ்டராகிய ஸ்ரீசுந்தர சாஸ்திரிகளை யடைந்து சர்வவேதாந்த நிச்சாயகமாய் விளங்கும், சூத்ரபாஷ்யம், உபநிஷத்பாஷ்யம், கீதாபாஷ்யம், என்கிற பிரஸ்தானத்திரயங்களையும் சம்பிரதாயப்படி சாந்திபாடம் செய்து பின்னர் பத்தமடைவந்து சூதசங்கிதை பாராயணமும் செய்துவந்தனர். தினந்தோறும் சுருதி கூறியவாறு விடிய வைந்து நாழிகைக்குமுன் எழுந்து ஸ்நாநாதி நித்திய கருமங்களை நிறைவேற்றி பஸ்ம, ருத்திராக்ஷ தாரியாய் சிவதரிசனத்தை விதிப்படி யன்போடும் செய்வதும் நியமமான ஆகாரம்செய்வதும் சூதசங்கிதாபடனம் செய்வதும் பின்சாயஞ்சந்தியில் ஸ்நாநானுஷ்டானாதிகள்செய்வதும், ராத்திரியில் சிவபஜனம்செய்வதுமாகக் காலத்தை எட்டுணையும் வீணுக்காமல் சிவகைங்கர்யத்திலேயே கழித்துவரு[illegible] இவ்வாறு அரிய நல்லொழுக்கங்களை அனுஷ்டித்துவ[illegible] அவ்வேதிய புங்கவரைக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று இவர் சிவ[illegible] யெனநினைந்து அப்பதியின்கண்ணுள்ளாரும் பிறவான்றோ[illegible] ரும் சுந்தரசிவமென்ன அழைப்பாராயினர். இவரது ஆண்டின்சிறுமையினையும் அருமறைவழியொழுகும் அரியநற்கு

ளத்தின் பெருமையினையும், மாதுலர்கண்டு அதிசயமுற்று அடைச்சாணி யென்னும் கிராமத்தில் வைதிக சாம்பவராய் சுந்தரசிவனுடைய மரபிற்கியைந்தவராய் இராமசுப்பய்யர் என்னும் நாமத்தினராயுள்ள வொருவிப்பிரசிரேஷ்டருடைய அருமைப்புதல்வியாகிய ஜானகியம்மாளை வேதவிதிப்படி மணம்புரிவித்தனர். சுந்தரசிவனார் கற்போர்வடிவு கொண் டென்னக்கவினும் ஜானகியம்மையுடன் ஸ்வாத்மாராமராய் இல்லறநடாத்திவரு நாளில் பஸ்மருத்ராக்ஷதாரிகளாயுள்ள வேதியர்கள், பக்தர்கள், யோகியர், ஞானியர் முதலான சாதுக்களைக்காணில் அன்போடும் கிரகத்துக்கு அழைத்து வந்து போஜனம் செய்வித்தும் அவ்வவருக்கியைந்த வுப சாரங்களைச்செய்தும் அவர்களிடத்திற் சாத்திரார்த்தங்களை வினவியும் ஆனந்தமுறுவர். பின்னர் இவரதுமனைவியாரின் பிதாவாகிய இராமசுப்பய்யர் தமதுபதிக்கழைத்துச்சென்று சின்னாள் தமது இல்லின்கண் வசிக்குமாறுசெய்து இவ ரது பத்தியின்வன்மையைக்கண்டு வியப்புற்று பாண லிங்கமும் நடராஜர், சிவகாமியம்மை முதலாயமூர்த்தி களையும், பூஜைசெய்து வருமாறு கொடுத்து பூஜைமுறை களை வைதிக சம்பிரதாயப்படி யுபதேசித்துப் பூஜை புரி வித்துச் சுந்தரசிவனாரை அவர்பதிக்கனுப்பினர். பின் னர்ச்சுந்தரர் பத்தமடைவந்து தினமும் தமதுதிருக்கர த்தானே ஆயிரம் கூவிளமும் பிறபத்திர புஷ்பங்களும் எடுத்து திரிகாலமும் மனைவியார் சமர்ப்பிக்கும் மகா நிவேத்யாதிகளை நிவேதித்து ஷோடசோபசாரமும் செ ய்து பூஜித்தும் சிவநாமமிலக்கம் ஜபித்தும் ஆத்மலிங் கத்துக்கு நிவேதித்தவைகளையே புசித்தும், இராத்திரியில் ஆலயதரிசனம் பஜனை முதலியவைகளைச்செய்தும் பால்பழ முதலியவற்றையே பருகியும் சிவதியானுதிகளால் இரா முழுதும் கழித்தும் இவ்வாறு அரிய தவமியற்றி வருவாரா யினர். இவ்வாறே அவரது மனைவியாரும் இருந்தனர். இன்னணம் வாழ்நாளில் சுந்தரசிவன் சிவப்ரஸாதத்தால்

நான்குசாதனமும் அடையப்பெற்றவராய், சற்குருவையடைந்து ஞானோபதேசம்பெறவேண்டுமென்னுமவா மிக்கவராய், ஞானாசிரியரைப் பலவிடங்களிலுந்தேடி, அடைச்சாணிப் பதியில் விசுவேச்சுரரென்னும் ஒருஞானைசுவரிய சம்பன்னரிருக்கின்றாரெனக் கேள்வியுற்று அவரது சந்நிதானத்தையடைந்து, அகண்ட பரசிவமே எளியேனையாண்டருளும் பொருட்டு இத்திருக்கோலங்கொண்டு வீற்றிருக்கின்றதெனவுள்ளத்திற்குறித்து அவரதுபாதகமலங்களில் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து உள்ளமுருகவும் கண்ணீர்பெருகவும் உரோமஞ்சிலிர்ப்பவும் நாத்தழுதழுப்பவும் நின்று தரிசித்து அடிகளே அடியேனை ஞானோபதேசம்செய்து திருவடிக்காளாக்கி இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர்.

ஆசிரியரும் மனமகிழ்ந்து இவரது அதிதீவிர பக்குவத்தைநோக்கிக் கிருபாநோக்கம்செய்து சமீபத்தில்அழைத்து அஞ்சேலென்றருளி ஞானோபதேசம் அஸ்தமஸ்தக சையோக பூர்வம்செய்தருளினர். செய்தருளலும் சுந்தரர் உலகவாதனையற்று உண்மைவடிவினையுணர்ந்து ஞாதுரு ஞான ஞேயரகித கூடஸ்தாபின்னவகண்டாகாரப் பிரமமாய் விளங்கினர். பின்னர் நெடுநேரஞ் சென்று சமாதியினின்று விழித்து, பரமானந்தம் மனத்தினிரம்பியடங்காது ததும்புவதுபோல ஆனந்தக்கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருக ஐயனே, விண்ணவர்க்கு நண்ணரிய இந்நிலையினை யருளியதற்கு எளியேன் செய்யும் கைம்மாறுமுண்டேயோ? இந்நிலையின்கண்ணே எஞ்ஞான்றும் தவறாது நிற்குமாறருள்புரிய வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அவர் உலகிற்கிந்நிலையினை யுணர்த்தற்கே இத்திருமேனியைத் தரித்த நுமக்கொருவர் அநுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுவதுமுண்டோ? சம்பிரதாயத்தை விளக்கவன்றோ தாம் எம்மையடைந்ததும் நாம்உமக்குபதேசித்ததுமென்றருளினர்.

பின்னர் சின்னாள் ஆசிரியர் சந்நிதானத்திலேயே யிருந்து அவர் திருப்பணியை அன்போடும்செய்து ஆசிரியரை உள்ளம் மகிழ்வித்துப் பின்னர் அவரது ஆணையின்படி பத்தமடைவந்து தமதுமனைவியாரையும் தம்மைப்போலவே முத்திநெறியின் முயல்வித்துப் பல்லாயிரம் மாணவர்களைப்போலவே இவரையும் ஒருமாணவராக்கித் தாம் அடைந்த நிலையையே அவருக்குமுபதேசித்து முன்போலவே அநுதினமும் சிவபூஜைசெய்தும், சமாதிசெய்தும், சிவாலயதரிசனம் சிவபஜனம் சிவகதாப்பிரசங்கம் செய்தும் தம்மையடைந்த மாணவர்களுக்கு ஞானோபதேசம்செய்தும் சாஸ்திரார்த்தங்களைச் சிரவணஞ்செய்வித்தும் இச்செயலெல்லாம் சிவசொரூபமெனக்கண்டு ஆனந்தாநுபூதிமானாய் அழகாய்க் காலங் கழித்துவந்தனர்.

பின்னர் பக்தர்களுடன் தக்ஷிணகங்கா தீரத்திலுள்ள க்ஷேத்திரங்களையும் தீர்த்தங்களையும் தரிசிக்கவும் தீர்த்தமாடவும் இச்சைகூர்ந்தவராய், பத்தர்குழாத்துடன் பிரயாணித்து, பொதிகாசலம் பாணதீர்த்தம் கல்யாணதீர்த்தம் பாபவிநாசம் முதலாகத் திருச்செந்தூரீறாயுள்ள தாமிரபர்ணி தீரத்தி. னிருமருங்கினுமிருக்கும் க்ஷேத்திரங்களையெல்லாம் தரிசித்தும் தீர்த்தங்களாடியும் ஆங்காங்கு ஜனங்களெல்லாம் பரமானந்தக்கடலாடச் சிவபஜனம் சூதசம்ஹிதாபடனப் பிரவசனம் முதலாய செய்தும் யாத்திரையைப் பூர்த்திசெய்து மீளத்தமது வாசஸ்தானத்தையடைந்து முன்போலவே வசித்துவந்தனர்.

அடைச்சாணிகிராமத்திற்கு ஞானாசிரியரைத் தரிசித்தற்கும், நெல்லையம்பதிக்கு ஸ்ரீகாந்திமதியம்மையின் தரிசனத்திற்கும் அடிக்கடிபோய்வருவர்.

போய்வரும்நாளில் ஒருநாள் ஞானாசிரியரைத்தரிசித்து சம்பாஷணம் செய்துகொண்டிருக்கையில் ஸ்வாமி நமது

பரம்பரையைக் கிரமமாய்த்தெரிந்துகொள்ள விருப்பமிருக்கிறதென விண்ணப்பிக்க ஆசிரியரும் மனமகிழ்ந்து ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்திமுதல் தமதுகுருமூர்த்தியாகிய ஆன்பூர் இராமசந்திரசாஸ்திரிகள் பரியந்தமான பரம்பரையைக்கூறி குருபுத்திரராகிய சோமசுந்தர சாஸ்திரிகளும் தாமும் ஒருங்கு ஆசிரியரருள் பெற்றோரெனவுங் கூறினர்.

பின்னர் தமதூர் வந்து சின்னாள் வசித்துக்கொண்டிருக்கையில் உத்தர தேசயாத்திரை செய்யவேண்டுமென்னும் விருப்பமுண்டாய் பலஉத்தம பத்தர்களுடன் பிரயாணித்து மதுரை ஜம்புகேசுரம் திருவையாறு மாயூரம் புள்ளிருக்கும் வேளூர் பிரமபுரம் சுவேதாரண்யம் சிதம்பரம், விருத்தாசலம், காளத்தி காசிமுதலாய பலக்ஷேத்திரங்கள் தரிசித்தும் ஆங்காங்குள்ள கங்கை முதலாய தீர்த்தங்கள் ஆடியும் யாத்திரையை நிறைவேற்றித் தமதுபதியெய்தியிருந்தனர்.

அக்காற் றமதுஞானாசிரியர் தாம்கங்காயாத்திரை செய்தகாலத்திற் பரிபூரணமடைந்ததாகக் கேள்வியுற்று ஆசிரியர் வசித்த தலமடைந்து அவர்கள்சமாதியைத்தரிசித்து விருத்தாந்தம் யாவுந்தெரிந்து அவணின்றான்பூர் அடைந்து சோமசுந்தரசாஸ்திரிகளைத் தரிசித்து சகஜ ஸமாதியின் விஸ்தாரங்களை பரஸ்பரம் நன்கு சம்பாஷித்து ஆனந்தமுற்றிருந்தனர்.

பின்னர் பத்தமடையுற்று சகஜநிஷ்டராய் மௌனவிரதியாய் சிலகாலங்கழித்து மௌனவிரதத்தையு நீத்துச் சகஜநிஷ்டராயிருக்கையில் தாமிரபர்ணி நதியின் வடகரையிலுள்ள கோடகநல்லூர் இராமசாமிசிவன் முதல சிலவைதிகர்கள் வந்துதரிசித்து சிவனே எம்மூரிலுள்ளாருய்யுமாறு சூதசம்ஹிதா படனம்நடத்தவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அது பஞ்சாகசம்பிரதாயமாப் நடத்தல் உசிதமாமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருள அவர்களும் அப்படியே யென்று

அவ்வாணையைச் சிரமேற்றாங்கி, தாமிரபர்ணி தீரத்தின் கிராமங்களிலுள்ள சாம்பவர்கள் பலரையும் வரவழைத்து சுந்தரசிவனவர்களைத் தமதுகிராமத்திற் கழைத்துவந்து தக்கவுபசாரங்கள்செய்து சிவாலயத்தில் ஓர்பக்கலில் மிக்கதோராசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து சூதசம்ஹிதாபடனத்தை விதிப்படி ஐந்துநாளில் அவர்களாற் பூர்த்திசெய்வித்து ஐந்துநாளும் பகலும் இரவும் பிராமணபோஜனமும் இராத்திரி சிவபஜனமும் இடைஇடையே கதாப்பிரசங்கமும் செய்யக்கேட்டு எல்லாரும் நாம் இவ்வரியமானுடப்பிறவி பெற்றதனாலாயபயன் பெற்றோமென ஆனந்தக்கடலின்கண் மூழ்கினார். அதுமுதல் அங்குள்ளார் சிவனவர்கள் ஆக்ஞையின்படி அவ்வூர் சிவாலயத்தில் ஓர்பக்கலில் பஜனைமடம் நிர்மாணம்செய்து தினமும் இரவில் சிவபஜனம் செய்துவந்தார்கள்.

பின்னர்பத்தமடையில் யஜ்ஞேச்சுரனென்னும் ஐந்துவயதுள்ள ஓர்விப்பிரச்சிறுவன் வாய்க்காலில் வீழ்ந்திறந்துபோக அக்குழந்தையின் மாதாபிதாக்கள் இரவெலாந்தேடி மறுபகலிற் கண்டு எடுத்து வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து போட்டுத் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கையில் சுந்தரசிவன் அங்கு எழுந்தருளி அக்குழந்தையின் மெய்யினை ஸ்பரிசித்துப்பார்த்து உயிரின்மையை யுணர்ந்து தமது திருத்தோண்மேற்போட்டுக்கொண்டு, ஒருவரும் அழற்கவென வாஜ்ஞாபித்து ஓரரங்கிற்புக்கு மந்திரஜலப்ரோக்ஷணஞ்செய்து பஸ்மோத்தூளனமுஞ்செய்து சிவபிரானைச் சிலசுலோகங்களாற் பிரார்த்திக்க குழந்தை துயினின்றெழுவதுபோல சுகமாய்எழுந்திருக்க அக்குழந்தையைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு வெளியில்வந்தனர். அதுகண்டு அங்குள்ள மாதுலர்முதலாய வெல்லாரும் மிகவாச்சரியமுற்றுட் பரசிவனே இவரெனச் சாஷ்டாங்கவந்தனம்செய்து புகழ்ந்துகொண்டாடி ஆனந்தித்தனர்.

பின்னர் சுத்தமல்லி கிராமவாசியாகிய சூரியநாராயணசிவன் முதலாய பிராமணோத்தமர்கள் வந்து தங்கள்கிராமத்

திற்கு எழுந்தருளிச் சூதசம்ஹிதாபடனம் நடத்தி எங்க ளைத் தன்னியராக்குவிக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, சிவனவர்களும் அதற்கிசைய உடன் சிவனவர்களை யழைத் துச்சென்று மற்றைக்கிராமத்திலுள்ள சாம்பவர்களையும் அழைத்து தக்கதோரிடத்தில் சிவனவர்களை மிக்கவுபசாரத் துடன் உயர்ந்தவாதனத்து வீற்றிருக்குமாறுசெய்து சூரிய நாராயணசிவன் சூதசம்ஹிதா மூலசுலோகங்களை வாசிக்க வும் ஸ்ரீசிவனவர்கள் வாக்கியார்த்த ப்ரவசனம்செய்யவும், கடையம் சேஷாசலதீக்ஷிதர் முதலாய சாம்பவ வைதிக சிரேஷ்டர்கள் அருகிருந்து சிரவணம்செய்யவும் மகாவைப வத்துடன் முதல்நாள்படனம் நடந்தேறியது. இரண்டா வதுநாள் படனம்தொடங்கி நடந்துவரும்மத்தியில் சேஷா சலதீக்ஷிதர் அவர்களை அருத்தம்சொல்லுமாறு சமிக்கினை செய்து வெளியேவந்து எந்தநிமிஷத்தில் வைராக்யமுண்டா கிறதோ அந்தநிமிஷத்தில் துறக்கவேணச் சுருதியிருப்ப தால் உடனே சிகா யஜ்ஞோபவீத விஸர்ஜன புரஸ்ஸரமாய் வித்வத் ஸந்யாஸத்தைத் திடமொனச்செய்துகொண்டு சபை யிற் பிரவேசித்து ஆதனத்திருந்து படனத்தை நடத்தத் தொடங்கவும் சபையிலுள்ளாரெல்லாரும் கண்டு மிக ஆச்ச ரியமுற்று வணங்கித் தோத்திரித்து எல்லாரும் சிரவணம் செயது ஆனந்தமுற்றூர்கள். அன்று பிராமணபோஜனம் முடிந்தவுடன் கோடகநல்லூர் இராமசிவன் நீலகண்டய்யர் முதலாய பஜனைபத்தர்களை வரவழைத்துத் தாம் பூஜித்து வந்த பாணலிங்கத்தையும் விநாயமூர்த்திகளையும் அவரது கையிற்கொடுத்து நீவிர் இம்மூர்த்திகளை பஜனைச்சபையில் வைத்துப் பூஜித்துப் பஜனைசெய்தும் வாருங்களென்று ஆஜ் ஞைசெய்தார்கள். அவர்களும் அப்படியேயென்றூர்கள், பின் மூன்றுநாட்படனமும் செய்து சமாப்திசெய்துவிட்டு உடனே திருநெல்வேலி வந்து ஸ்ரீஆசார்யாளது மடத்தி லிறங்கி வசித்துவந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் சதாசிவதருவாடியார் கிருஷ்ணதருவாடியார் மாவடிச்சிதம்பரம்பிள்ளை இவர்கள் வந்து தரிசித்துத் திருவடிக்காளாகிச் சிவாநுபவச்செல்வராய் விளங்கினூர்கள். இன்னும் பலபக்தர்களும் பண்டிதர்களும் தினமும் வந்து தரிசித்தும் அமுத மழையையொன்ற அத்திருவாக்கினைக் கேட்டும் ஆனந்தமடைந்து வந்தார்கள்.

பின்னர் ஆயிரத்து முப்பதாமாண்டு இரௌத்திரி வருஷம் தைமாஸத்தில் சதாசிவதருவாடியார் முத்துச்செல்லமையர் முதல அன்பர்கள் பிரார்த்தனையின்படி ஒருநாற்றினத்தில் ஸ்ரீ ஆசார்யாள்மடத்திலேயே சூதசங்கிதா படனமாரம்பித்துப் பகலில், சுத்தமல்லி சூரியநாராயணசிவன் மூலசுலோகங்களைப் படிக்கவும் ஸ்வாமிகளவர்கள் வாக்கியார்த்தப் பிரவசனம்செய்யவும் இரவில் சிவபஜனமும் சேஷாசலதீக்ஷிதர் அவர்கள் கதாப்பிரசங்கமுமாக ஐந்துநாளும் நடாத்தி சமாப்திசெய்தார்கள். அதன்பின் பற்பலகிராமங்களிலும் மிகவும்சிறப்பாய் இவ்வாறே படனம் நடாத்திப் பிராணிகளையெல்லாம் பரசிவானந்தப் பரவையாடுமாறு கருணைபுரிந்திருந்தனர்.

பின்னர்க் கோடகநல்லூரின்கண் தாமிரபர்ணி தீரத்திலுள்ள சரவணங்களில் இடைவிடாது சுவாமிகள் நிஷ்டைசெய்துவந்தார்கள். அக்காலத்தில் கோடகநல்லூர் பிராமணோத்தமர்கள் தருப்பைமூடுகள்தோறும் வந்து சுவாமீ சுவாமீ, யெனப் பேரொலிசெய்து அழைத்து, விழித்துவரின் திருவமுது செய்வித்துச்செல்வர். செல்வரிவரேயன்றோ? இவ்வாறு நடந்துவருநாளிலோர்நாள் ஒருவரும் அன்னம் கொணராதிருக்க "கொடுக்கச்சிவனுண்டு" எனுந்திருவாக்கினூமுன் சுந்தரர்க்கு அன்னம் அளித்த அன்னங்காணுத பொன்னம்பலத்தமரே ஓர்அந்தணுருக்கொடுவந்து சுவாமீ எனப் பன்முறை வேதம் பகர்ந்த திருவாக்கால் விளித்து

அதுகேட்டுச் சமாதிதெளிந்து வந்த சுந்தரர்க்கு அன்ன மூட்டி இனியவுரையாடிக்கொண்டிருக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த இடத்திற்றானே திருவுருவைச் சிவபிரான் கரந்தருள சுவாமிகள் எளியேன் பொருட்டும் இத்துணை யருளோ ஐயனே மெய்யனே துய்யனே ஞாலமிந்திர ஞான் முகன் வானவர் நிற்க மற்றென்னை நயந்தினி தாண்டாய்க்கு நாயேன்நவிலும் முகமன் நன்றே எனச்சிலஸ்துதிகளை வட மொழியிற் செய்தருளி முன்போலவே சமாதிசெய்துவந் தார்கள். இவ்வாறு அரிய செயலினராயங்கு வசித்தகார ணத்தால் கோடகநல்லூர் ஸ்வாமிகள் என்று பெயர் வந்தது.

ஆயிரத்து முப்பத்தெட்டாமாண்டு திருநெல்வேலிக்கு எழுந்தருளிவந்து பின்னுமோர்முறை-வைகாசி மாதத்தில் படனம் நடாத்தி அங்குள்ள அன்பர்களை நோக்கி ஸ்ரீ நட ராஜமூர்த்தி படத்தைவைத்துப் பஜனம்பண்ணிவரும்படி யாஜ்ஞாபிக்க அவ்வாறே தருவாடியார் முதலானபக்தர்கள் பஜனைமடம் ஒன்று தற்காலத்துக்குத் திட்டம்செய்து அதில் பஜனைசெய்துவந்தார்கள். சுவாமிகள் அந்தமடத்திற் சில காலம் வசித்தார்கள். பின்னர் ஆடிமாசத்தில் கம்பாநதிக் கண் வசித்தார்கள். அவ்வாண்டைப்பசிமதிக்கண் ஸ்ரீ காந் திமதியம்மையின் மஹோற்சவத்தில் ஏழாந்திருவிழாவில் அம்பிகையைத் தவழுங்குழந்தையாகிய பாலாம்பிகைவடிவ மாகவும் எட்டாந்திருவிழாவில் கோலடிக்கும் பெண்போ ன்ற திருக்கோலமாகவும் அலங்காரஞ்செய்ய வாஞ்ஞாபித்து மோர் பக்தரால் தங்கக்கோல்களும் சமர்ப்பிக்கச்செய்து அந்த உற்சவம் எப்போதும் நடந்துவரும்படியாகவும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவ்வாறே இப்பொழுதும்நடந்துவருகிறது.

பின்னர் சுவாமிகள் கம்பாநதியில் வசிக்கும்போது தீபாவளியன்று இராமச்சந்திரமேத்தா முதல பத்தர்கள் பலர்வந்து பேரன்புடன் சுவாமிகளைத்தரிசித்து ஆனந்த

முற்றிருக்கையில் சுவாமிகள் போஜனவிதியைத் திருவாய் மலர்ந்தருளுஞ் சமயத்தில் வலது உள்ளங்கையில் அக்கினி யிருக்கிறதென்றும் அதிலன்னம் படும்படி புஜித்தல் கூடா தென்றும் அங்ஙனம் செய்வது நீசர்போஜனத்துக்குச் சமா னம் என்றும் பிரசங்கித்தார்கள். அவ்வமையத்தில் மிக விருத்தராய அத்தலக் காமாக்ஷிதேவியைப் பூஜிக்கும் சுப் பிரமணியபட்டர் அர்ச்சனைக்கு வேண்டிய பத்திரபுஷ்பமும் அரிசி முதலாயவைகளும் தென்னங்கூந்தலிலக்கினியும் கொண்டுவந்தனர். மழையால் நெருப் பவிந்துபோயிற்று. அவர் சுவாமிகள் சன்னிதியில்வந்து சுவாமி யான்கொணர் ந்த அக்கினி மழையா லவிந்தமையின் சீடர்களைக்கொண்டு சிறிதக்கினி அருளவேண்டுமென, சுவாமிகள் ஆவுடையப்ப பிள்ளையை நோக்கி இத்தடிவீரன்கோயிற் றெருச்சென்று நெருப்பெடுத்து வாருமென்றுஞ்ஞாபிக்க பக்கலிலிருந்த இராமச்சந்திரர் சுவாமிசற்றுமுன் அஃதுள்ளங்கையிலுள்ள தெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியதே அதனை வரவழைக் கக்கூடாதாவென, வரவழைப்போம் உமது உத்தரீ யத்தைக் கொடுப்பீராவெனச் சுவாமிகள் வினவ அவரு மியைந்து அன்றுடுத்தகோடிவத்திரம் தரவதனைஸ்வாமி கள் வலது உள்ளங்கையிற்றேய்க்கக் குபீரென்று, அக் கினிபற்றியது. மேத்தா விலையுயர்ந்த வஸ்திரமாதலின் அக்கினியை அவிக்கமுயல ஸ்வாமிகள் அக்கினிபகவானுக் குத் திருப்தியாய்க்கொடுத்துவிடுமென, அவ்வாறே வாளா விருந்தனர் பின்னர் ஆதிசைவசிகாமணி அந்நெருப்பி னின்றும் அக்கினியை விருத்திசெய்து எடுத்துக்கொண்டு போயினர் அக்காலத்தில் அங்குள்ளபத்தர்களெல்லாம்கண்டு ஆச்சரியமுற்று அஷ்டமூர்த்தி வடிவாய இவருக்கு அவற் றுள் ஒருமூர்த்தியை வெளிப்படுத்தல் வியப்போவெனவும் எவனது ஆணையால் அக்கினிவரம்புகடவாது நடக்கின்றனே அவனை அவ்வீசனாகிய இவர் வரவழைத்தல் வியப்போ

வெனவுங் கூறி ஸ்வாமிகளைத்துதித்தார்கள் மேத்தாவும் ஸ்வாமி நாயேன், அறியாமையாற்செய்த இவ்வபராதத்தினை பொறுத்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க ஸ்வாமிகளும் நகைத்து இஃதோர்வேடிக்கை நீவிர்அஞ்சற்கவென்று கிருபைகூர்ந்தருளப்பின் ஆண்டுவந்தாரெல்லாரும் அடிகளது அடிகளில் அடியற்றமரம்போல் வீழ்ந்து எழுந்துஸ்வாமிகளின் கிருபாமிர்தத்தாற் குளிர்விக்கப்பட்ட ஆணையைப் பெற்றுத் தத்தமிருக்கைபுக்கிருந்தனர் பின்னர்ஸ்வாமிகள் அத்துலாமதிக்கண்ணே பிரதோஷதரிசனத்திற்காக வந்து ஸ்ரீ காந்திமதியம்மை தரிசனஞ்செய்து பிரதக்ஷிணம்வருகையில் மிகுந்த தீபம்வைத்திருத்தலைநோக்கி அங்குநின்றவர்களை இது கோவிலேற்பாடா, வழிபாடாவென்று வினவ அவர்கள் இஃது இக்கோயில் மணியம் சுப்பிரமணியபிள்ளையாசகவிருத்தியாற் செய்யும் வழிபாடென்று கூற, அக்கணமே அவர்வந்து ஸ்வாமிகளது திருவடிகளில்மிக்க அன்போடும் வணங்கிக் கரங்களைச்சிரமேற் கூப்பிநின்று அடியேனுக்குஸ்வாமிகள் தரிசனம்கிடைத்தது எத்துணைப் பிறவித் தவப்பயனோ வென்றுதுதிக்க ஸ்வாமிகள் நீவிர் இக்கைங்கரியத்தை வழுவாதியற்றிவாரும் உமக்கு சிவப்ரசாதமுண்டாமென்று சீர்வதிக்க அவர் ஸ்வாமிகளை நோக்கி, தைச் சங்கராந்தியிற் றிருவனந்தபுரத்தில் நடக்கும் இலக்ஷதீபம் போல இத்தலத்திலும் ஒருமுறை இயற்றித் தரிசிக்க விச்சையிருக்கின்றது ஸ்வாமிகள் கருணைசெய்யினடக்குமெனப் பிரார்த்திக்க, ஸ்வாமிகள் அப்படியே யாகுகவென அருளி நெல்லையப்பரையும், தரிசித்து பஜனைமடத்தில் வந்திருந்தார்கள். மறுநாள் சதாசிவதருவாடியாரவர்கள் ஸ்வாமிகளை தரிசிக்கவந்தகாலத்தில், லக்ஷதீபம்நடத்த விருப்பமிருப்பதை அப்பத்தசிரோமணியிடம் சொல்ல அவர்களும் அப்படியேயென, உடனேமகாலிங்கதீக்ஷிதர் ஐயாதீக்ஷிதர் இவர்களை வருமாறுசெய்து லக்ஷதீபம் நடத்துமுறையா

தெனவினவ, அவர்கள் ஸ்வாமீ சர்வஞ்ஞசன்னிதானத்தில் யாங்கள் தெரிவிக்கப் பாலரோவெனக்கூறி அதன்பின் அதன்முறையாவது பதினொருதினம் மகாருத்ராபிஷேகம் வேதபாராயணம், இதிகாசபுராணபடனம், பிராமணபோஜனம் நானாவித வாத்தியகோஷ வேதகோஷத்துடன் ஸ்ரீ பலிநாதரை எழுந்தருளுவித்தல், ஊஞ்சல்மண்டபக்கொலு தீபபூஜை இவற்றைநடத்திப், பதினோராவது நாளிரவில் இலக்க தீபமேற்றி இடபவாகனரூடராய் ஸ்வாமிஎழுந்தருளுதலையும் செய்தல் ஸம்பிரதாயமாமெனக்கேட்டு இதற்குப் பதினாயிரம் ரூபா செலவுமதித்து, சதாசிவதருவாடியார் அவர்கள் சுந்தரமூர்த்திக்கவிராஜர் அவர்களையும் நெல்லையப்ப பிள்ளையனவர்களையும் தளவாய் ராமசாமிமுதலியார் அவர்களையும் காசுக்கடை வேலாயுதம்பிள்ளையவர்களையும் இன்னும்முக்கியமான சிலரையும் அழைத்து ஊஞ்ஜல்மண்டபத்தில் சபைகூடி இலக்ஷதீப விஷயமாய்ப் பேசி இவ்வருஷம் (சூஙயிசு) தைமாசம் திங்கட்கிழமை அமாவாசை திருவோணநக்ஷத்திரங்கூடிய அர்த்தோதயபுண்ணிய காலம் வருகின்றமையால் அம்மகாபுண்ணியதினத்தில் இலக்ஷதீபத்தை நடத்திவிடவேண்டுமென்று தீர்மானித்து அதற்கான முயற்சிசெய்து பின்புகல்லத்திமுடுக்குத்தெரு அருணசலம்பிள்ளையவர்கள் புராணிகர் சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் வடக்கரண்மனை, காந்திமதிநாதபிள்ளையவர்கள் இவர்களைக் காரியஸ்தர்களாக நியமித்து சுவாமிகள் தருவாடியார் முதலான பத்தர்களுடன் எட்டயபுரம் முதலாய பாளையப்பட்டு களக்காடு முதலாய பண்ணை பிறபத்தர்களிடமும் சென்று நெல்லையினுமாய்ப் பொருளீட்டி ரூபாஇருபதினாயிரம் சேர்த்து வெள்ளித்தீபம், தங்கத்தீபம் ஓர் தங்கரத்தினப்பதக்கம் இவைகள்வாங்கியும் இன்னும் இலக்ஷதீப அங்கங்கள்எல்லாம் பரிஷ்காரமாய்ச்செய்தும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இவைகளை அநுஷ்டித்துவரும் அடியவர்

குழாம் அரகரவென்றனவரதம் கோஷிக்க, கற்பகதருவைப் போல் அங்குவந்த பண்டிதர்கள் சாதாரணஜனங்கள் யாருக் கும் அன்னதானம் வஸ்திரதானம் சுவர்ணதானம் முதலாய எல்லாத்தானங்களையும் அவ்வவருக்கியைந்தவாறு செய்து சூதசங்கிதாபடனத்துடன் லக்ஷதீபத்தை மிகச்சிறப்பாய் நடத்தினர்கள் பின்னர் சிலநாள் பஜனைமடத்தில்வந்திருக் கையில் கொ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள் வந்து சுவாமிகள் திருவடிக்கமலங்களில் சாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து அடி- யேனை யாட்கொண்டருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க ஸ்வா மிகள் அப்பா அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல் லாற் பிறவாழிநீந்த லரிதெனப் பெரியர் கூறியதை யறி வாயன்றோ? அப்பரம சிவனது புகழை யனவரதமும் நெஞ்சநெக்குருக நாத்தழுதழுப்பப்பாடித்துதித்துப் பஜனை பண்ணிவருக அவ்வாறு பஜனைபண்ணிவரும்போது பத்தி முதிருங்கால் உள்ளம் காடின்யம் நீங்கித் திரவபாவத்தை யடையும், அடையவே கட்டியாகிய வெண்ணெய்பல அவய வங்களுடைய வடிவங்களாய்ச் செய்திருந்தது அக்கினியின் சம்பந்தத்தை யடையின் அது தன்பாற் செய்யப்பட்டி- ருந்த அவ்வடிவங்களையும் பெயர்களையு மிழந்து நெய்யா யிளகி நிற்பது போல நாமரூபங்களையிழந்து அன்பாயுருகி அன்பேசிவமெனப் பெரியருரைத்தவண்ணம் சிவமாய் விளங்கிநிற்கும் இவ்வாறு பத்தியாற்பரம் பொருளெய்தப் பெறுவதன்றி ஏனைய சாதன மாத்திரத்தால் அடையப் பெறுவ தின்றென்பதை "எண்ணிலாக் கல்வியாலுமிலங்கிய கேள்வியாலும், திண்ணிதாமதியினாலுந் தெளியவாராது நிர நண்ணியஞானிதானேநயந்தன்பு செய்யின்ஞானக், கண்ணி னாற்காணலாகும் கரத்திலாமலகமென்ன" எனவும். "பத்தி செய்தானருட்பெறும் பத்தருக்கன்றிமுத்தியெய்து வதரி தென" எனவும் "யானே பொய்யென்னெஞ்சும்பொய்யென்

னன்பும் பொய்யானல் வினையெனமுதானுன்னைப்பெற லாமே" யெனவும் "பத்திவலையிற்படுவோன்காண்க" வென வும் "அப்பொழுதருகினின்றவருணந்தி தேவனன்னை, யொப்பறுபத்தியென்னு மஞ்சனமொன்றுண்டாகிற், செப் பருஞானனந்த வல்லமதேவனென்னும், வைப்பினை யெளிது காணலாமெனமகிழ்ந்து சொன்னான்" எனவும்பெரியவர்கூறி ய திருவாக்குக்கள் நன்குணர்த்தும். ஞானசாஸ்திரங்களை நன்கு கற்றுப்பொருளுணரினும் "தர்க்கமானந்தானொழிய தானுயுள்ள பேரொளியை மிக்ககருத்தாவாகுதலும் விடய மாகுதலுமின்றிப் பொக்கமறவேறறக்கண்டபொழுது புரை தீர் பொருளான தக்கபிரமதத்துவத்தைக்கண்டானுகுந் தானாக"வென்னு நிலைவரினன்றிப்பயனின்று மாகலானும், அந்நிலையையே பகவற்பாதாளும் அவகதியெனப் பாடியங் களிற்றிருவாய் மலர்ந்திருத்தலினாலும் சற்போதமிழந்து சிவமாய்நிற்றலையே நன்னிலையெனச் சைவசித்தாந்த தற்பரர் பலருங்கூறியிருத்தலினாலும் மூடன்அனுபூதியின்றி பிரமத் தினிடத்தில் நீரினுட்டோன்றும் பிரதிபிம்ப பழத்தைச் சுவைத்து ருசிப்பதுபோல வீணுயானந்திக்கிறான்எனப்பக வற்பாதாள் அனுபூதியின்றிய கலைஞானமுடையவனை நிந்தி த்திருத்தலினானும் அவ்வனுபூதி முன்கூறியவாறு சித்தஞ் சிவபெருமானைச்சிந்தித்துருகிச் சகவடிவொழிந்துசுகவடி வாய்ப் பிரகாசித்தலே யாதலினாலும் அச்சித்தமுருகுதற்கு ...ன்றியமையாக் காரணமான சிவபஜனம் செய்துவருக ...ள வருளலும் அத்திருவாக்காமமிர்தம் செவியாகிய கால் ...சென்று நெஞ்சமாகிய மடுவிற் பெருகி நிறைந்து மறு ...வதுபோல இருகண்கணின்றும் ஆனந்த பாஷ்ப ...ப "தேசிகன்றன்றிருமேனிச்சிந்தை செய்யச்சி ...தாகு" மென்ற சுருதியின்படி சுவாமிகள் திரு ...ந்தைசெய்து கிருதார்த்தராய் தன்னியராய் சக ...மற்றவராய் சச்சிதானந்தசிந்துவாய்ப் பிரகாசித்

தனர். பின்பு, சமாதியினின்றுமெழுந்து சுவாமிகள் திருவடிக்கமலங்களில்விழுந்து எழுந்து கரங்களைச் சிரமேற்கூப்பி நின்று தன்னையேதந்த தலைவள்ளலாகிய மகாசன்னிதானத்திற்கு நாயினேன் யாதுகைம்மாறு செய்யவல்லேனெனத் துதித்துப்பெரும்பாலும் மகாசன்னிதான சரணகமலங்களை விடாது உடன்சஞ்சரித்தும் தனியிருக்குங்காலையில் சகஜஸ்திதியிலிருந்துகொண்டே ஆணையின்படி சிவபஜனஞ்செய்தும் வந்தனர்கள் பின்னர்வேனில்வந்தது வரலும் சுவாமிகள் தாபத்திரயங்களை மாற்றும் தண்ணருட்சாகரமாயினும் உலகியல்பொத்து அவ்வேவடையாற்றூர்போல மருமலர்க்காக்கள் வானளாய்வளர்ந்து பரிதியின்கிரணம் பானிலாவாக இடையிடையிலங்க வின்னிசைஞிமிறு, தொடைபெறப்பாடத் தோகைகளாட வெண்மணற்குன்றுகள் விமலனுறையும் தண்கயிலாயவரை யெனத்தயங்க பொருனை நீத்தம்பொதிகையிற் பிறந்த, முத்தமும்பொன்னும் சுத்தமான்மதமும் அகிலுமாரமும் துகிரொடுசுமந்து, துறை துறைதோறும் நிறைபடநிரப்பக், கண்டவருள்ளங் கரையிலானந்தங், கொண்டதிசயிக்குங் குறுக்குத்துறையெனுந். திண்டிறற் செவ்வேடிருவுருமாமலை, யடைந்து கரையினுவகையோடும் வசித்துவந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் திம்மராஜபுரம் சிவஸ்வாமிகள் வந்து தரிசித்து அனுக்கிரகம்பெற்றுக் கூடவேவசித்தார்கள். பின் சிலநாளைக்கெல்லாம் சேரை சௌந்தரபாண்டியம்பிள் வந்து சுவாமிகளது திருவடிக்கமலங்களில் வீழ்ந்தெ ஸ்வாமி அடியேனை அடிகளாது அடிக்கமலங்களில் யானுக்கி யாட்கொண்டருளவேண்டுமென்று மைந்த " உரைசெயிற் பரமஞானம் ஒன் க்கேது." அப்பரமஞானம் "எப்பொருளெத்தன் னுமப்பொருள் மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு" எ

தாம் இப்பலவேறுநாமரூபங்களும் உண்மையாய்ப்பார்க்கின் சிவத்தையன்றி வேறாகாது. சிவமே எல்லாமெனத் தேர்தலே மெய்யறிவாம் எனத்திருவாய்மலர்ந்த விஸ்தாரமாய உபதேசமொழிகளைக் கேட்டுக் கூறியவழியே ஆராய்ந்து எல்லாம் உண்மையாய்ப்பார்க்கும்போது சிவமாய் விளங்கி நிற்றலை யுணர்ந்து சித்தம் சிவமாய்த் தேகவாதனையற்று சமாதியுற்றனர். பின் நெடுநேரஞ்சென்று கண்விழித்து ஆனந்தபாஷ்பம் ஆறாய்ப்பெருக ஸ்வாமிகளது திருவடிக்கமலங்களில் வீழ்ந்தெழுந்து கரங்களைச்சிரமேற்குவித்து நின்று ஸ்வாமி எல்லாஞ்சிவமாய் விளங்குமாறருளிய கருணையைப் புகழ்ந்துகூற வெளியன்வல்லனே வெனத்துதித்து அடிகளது திருவடிக்கண்ணே அகலாத அன்பு வாய்ந்தவராய்ச் சிவயோகச்செல்வராயிலங்கினர். பின்னர் தருவாடியார் முதலாய முக்கியசிஷ்யர்கள் சன்னிதானத்தில் வணங்கி ஸ்வாமி உலகத்திற்கும் அடியேங்கட்கும் உபகாரமாமாறு ஸ்வானுபூதியை எளிதில் நன்குணர்த்துவதாய ஒருநூல் செய்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க அவ்வாறே ஸ்வானுபூதி ரஸாயனமென்னு மொருஅரியநூலைச் செய்தருளினார்கள். அக்காலத்தில் ஒருநாளிரவு குறுக்குத்துறையின்கண்ணுள்ள ஒரு மூங்கிற் பண்ணைக்குள் சமாதிசெய்துகொண்டிருக்க ஸ்வாமிகளைப் பலஇடங்களிலும் தேடிக் காணுதலைந்து வருந்திக்கொண்டிருந்த சௌந்தரபாண்டியம்பிள்ளை திருவருள் சித்தத்திற் குறிக்கத்தெரிந்து அம்மூங்கிற்பண்ணையருகில் வந்து சாஷ்டாங்கமாய்வணங்கிநிற்க ஸ்வாமிகளும் வெளிவந்து தரிசனம்தந்து உபதேசமொழிகளைத் திருவாய்மலர்ந்துகொண்டு சம்பாஷித்திருக்கையில் சௌந்தரபாண்டியம்பிள்ளை ஸ்வாமி சந்நிதான தரிசனமாத்திரத்தால் தன்னியனானேன் தரிசனம்செய்வதற்குமுன் புதுக்கோட்டையில் வசிக்கும் ஒட்டுத்திண்ணைப் பரதேசிகள் அவர்களைத்தரிசிக்க

வேண்டுமென்னும் இச்சைமிகவிருந்ததெனெ விண்ணப்பிக்க இன்னும் தெரிசிக்கலாமென ஸ்வாமிகள் திருவாய்மலரச் சௌந்தரபாண்டியரும் விடைபெற்று வீட்டிற்குச்சென்றனர். அன்றிரவிலேயே ஸ்வாமிகள் புதுக்கோட்டைக்குப் பிரயாணித்து விட்டார்கள் பாண்டியரும் மறுநாள் ஸ்வாமிகளைத்தரிசிக்கவந்து பலஇடங்களிலும் தேடிக்காணாமையால் தாய்விட்டுப்போன வொரு தனிக்குழவியெனத் தளர்வுற்று பின்னர் தருவாடியாரவர்களிடம் விசாரித்து புதுக்கோட்டைச் சீமைக்கு எழுந்தருளியிருத்தலைக் கேட்டுத் தாமும் அந்நகர்நோக்கிப் பிரயாணித்தனர். புதுக்கோட்டையை யடைந்து சாந்த நாதர் திருவாலயத்தில் அந்த மூர்த்தியின் சரமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளை தரிசித்து சாயைபோல் ஸ்வாமிகளைப்பிரியாமல் வசித்து வந்தனர். அங்கு ஸ்வாமிகள் விஜயமா யிருப்பது தெரிந்து அப்பதியின்கண் வஸிக்கும் பத்தசிகாமணியாகிய ராமசாஸ்திரிகள் ஸ்ரீசந்நிதானத்தையடைந்து அனுக்கிரகம் பெற்று சொரூபானுபூதிமானாய் திருவுளக்குறிப்பறிந்து நடக்கும் உத்தமஸத்சிஷ்யராய் விளங்கினர். அவரது கிரகத்தின்கண்ணுள்ள எல்லாஜனங்களும் அப்படியே சந்நிதானத்தின் பரிபூரணகிருபைக்குப் பாத்தியப்பட்டவர்களாய் விளங்கினார்கள் பின் சுப்பராயசிவன் இராமுபாகவதர் இராமசாமிசாஸ்திரிகள் அப்புநாயக்கர் எல்லாருங்கூடி மகாஸந்நிதானம் திருவாய்மலர்ந்தருளும் இனியசொற்களைக்கேட்க மிகவும்காதல்கொண்டு மகாசந்நிதானத்தின் முகமாய் வேதார்த்தப்பிரதிபாதகமாகிய சூதஸம்மிதை என்னும்புராணத்தை ஐந்துதினத்தில் சிரவணம்செய்ய உபக்கிரமித்தார்கள் மகாஸன்னிதானமும் தென்னாடுவடநாடுகளிலுள்ள பிரஹ்மநிஷ்டர்களால் சூழப்பட்ட வித்வத்சபையில் அன்பர்களாலிடப்பட்ட பீடத்தில் வீராசனத்திலிருந்துகொண்டு கீழ்திசைச்

சூரியனுக்குத் தரிசனம் கொடுக்க மேற்றிசையினுதித்த தினமணியாய் விளங்கி அங்குள்ள பக்தர்களுக்கு மூலாஞ் ஞானமாகிய இருள்நிவர்த்தியடைய சூதஸம்ஹிதாப்பிரவசன மொழிகளாகிற ஆயிரங்கிரணங்களாற் பிரகாசித்து இனிய சொற்களால் அவர்களுள்ளங்குளிரும்படிசெய்து மோக்ஷம் அளிக்கப்பட்டது.

அப்போது அங்குச்சிரவணம் செய்யும் சிலவிப்பிரர்கள் ஸ்திரி சூத்திரர்களுக்கு ஞானம்கிடையாதென்று சுருதியிற் சொல்லப்பட்டிருக்க இவ்விடத்தில் ஈசுரப்ரசாதத்தால் சகலருக்கும் கிடைக்குமென்றதெப்படியென வினவ இச்சந்தேகத்தை யிறைவனே யிங்குநிவர்த்திப்பனென அக்கணத்தில் இராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் 5வயதுள்ள சிவகாமி என்றபேருடைய தமதுகுழந்தையுடன் மகாஸந்நிதானத்தை பிக்ஷைக்கழைக்கவந்தார்கள். அப்போது மகாஸந்நிதானம் அந்தக் குழந்தையை வாமஹஸ்தத்தாற் பிடித்துக்கொண்டு உனக்கு என்னவேண்டுமென்று கேட்க ஞானானந்தத்தில்மூழ்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க மகாஸன்னிதானம் அவ்வாறே ஆகுக என்று மற்றொர்கையினால் விபூதியைக் குழந்தையின் நெற்றியில் இட்டு சின்முத்திரை செய்வித்து உபதேசித்தருளி வீட்டிற்கனுப்ப, வீட்டில்வந்ததும் அக்குழந்தை அவ்வுபதேச மொழிகளைச் சிந்தித்துசமாதியுற்றது. இரண்டு ஜாமபரியந்தம் பகிர்முகத்துக்கு வரவில்லை. இதை யெல்லோரும் தரிசித்து ஆச்சரியக்கூச்சலுடன் மனதிலுள்ள வழுக்கு நீங்கி யானந்தபரவசரானார்கள். அப்பால் மாத்தியான்னிக காலம்வந்துவிட்டது. எல்லாரும் பூஜானுஷ்டானத்திற்குச் சென்றார்கள். போஜனத்திற்குக் காலம் தவறியதால் குழந்தை மூர்ச்சையாகிவிட்டதென்றெண்ணி யசைத்தெழுப்பினார்கள். அக்காலத்து அவ்விடம் வந்திருந்த வெங்குசாஸ்திரிகள் குச்சியில் துணியைச்சுற்றி மூக்கில்விட்டார். கொஞ்

சம்கண்ணைத்திறந்து விழிக்கமனமில்லைஎன்று பூர்வம்போல் கண்ணைமூடிக்கொண்டது. பிறகுமகாசந்நிதானம் விஜயமாகி சீதளஹஸ்தத்தாற்றடவி யாகாரம்கொடுத்துப் பகிர்முகம் செய்தார்கள். அந்தக்குழந்தையின் பிதா சுவாமிசமாதி போதும் தங்கள் கருணைகாப்பாற்றுமென்று கேட்டுக்கொண்டார். அந்தக்கிருபையால் இப்பொழுதும் திருச்சிராப்பள்ளிப் புன்னைவாசல் என்றகிராமத்தில் திவ்வியசரணஸ்மிருதியோடு சுகமாயிருக்கிறாள்.

மறுதினத்தில் இராமஸ்வாமிசாஸ்திரிகள் வண்டிக்காரன் அரங்கக்கோன் பத்தியின் மேம்பாட்டால் மஹாசன்னிதானத்திய திவ்விய அநுக்கிரகத்திற்குப் பாத்திரனாய் சூதஸம்ஹிதா படனகாலத்தில் பிரவசனம்பண்ணப்பட்ட மஹாவாக்கியார்த்தங்களைச்சிந்தித்து ஆனந்தநர்த்தனம் செய்யத் தொடங்கினான். இராமஸ்வாமிசாஸ்திரிகள் யாது குதிக்கின்றாயென யான்பிரஹ்ம ஸ்வரூபம் என்றதாதிய வாக்கியங்களால் பிரமாநுபூதியைக் கரதலாமலகமெனப் பிரசங்கித்தனன். அப்பொழுது முன்னைச் சங்கித்தவர்களெல்லாம் இயமகன்று மகாசன்னிதானத்தின் அருள்வலி எம்மனோரால் அளக்கற்பாற்றேவெனப் புகழ்ந்து திருவடிக்கமலங்களில் அடியற்றமரமென்ன வீழ்ந்து வணங்கி ஆணைபெற்று தத்தமில்லிற்கேகினர் இவ்வாறு சூதஸம்ஹிதா படனம் ஐந்துநாளும் முடிந்தது.

அக்காலத்து அரிமளம் சிவராமன்செட்டியாரும் புதுவயல் அழகப்பன்செட்டியாரும் மஹாசன்னிதான மகிமையைக்கேள்வியுற்று இருவரும் புதுக்கோட்டைக்குவந்து மஹாசந்நிதானத்தின் பாதகமலங்களில் நமஸ்கரித்துத் தரிசித்து அனுக்கிரகம்பெற்றுப் பணிவிடை பியற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது தஞ்சையிலிருந்து ஒருவியாபாரி நடராஜர்படமொன்றை மகாசன்னிதானத்தினிடத்தில் கொ

வார்த்தகாட்ட மகாசன்னிதானமும் அதைப்பார்த்து மகிழ்ந்து பூஜைக்கு யோக்கியமாயிருக்கிறது என்றுன்னி இதன் கிரையம் என்னவென்றுகேட்க அங்கிருந்த சிவராமன்செட்டியார் வர்த்தகனிடத்தில் அதனைவாங்கி மஹாசந்நிதானத்தில் சமர்ப்பித்தார். மகாசன்னிதானமும் இது திருநெல்வேலி பஜனை மடத்திற்காகுமென்று திருவுளத்திற்கருதி சிலநாட்கழித்து மாணாக்கருடனும் படத்துடனும் திருநெல்வேலி வந்துசேர்ந்து பஜனைமடத்தில் அப்படத்தை எழுந்தருளச்செய்து பஜனை சிதம்பரம் பிள்ளையவர்களை நோக்கி பூஜைசெய்து வரும்படி ஆக்ஞாபித்து சிலநாளங்கிருந்தார்கள்.

பின்னர் மகாசன்னிதானத்தின் அபாரகருணையின் மகிமையைக்கேள்வியுற்றுப் பலதிசைகளினின்றும் பக்தர்குழாங்கள் வந்துநெருங்கின. அக்குழாங்களுடன் மகாசன்னிதானம் சிவக்ஷேத்திரங்களை தரிசித்துக்கொண்டுவருகையில் புதுக்கோட்டையிலிருக்குங் காலத்து சேஷப்பாஎன்ற ஒரு பிராமணர் மகாசன்னிதானத்தையடைந்து நீர்செய்துவரும் மார்க்கம் அனைத்தும் ஜாலம் ஜனங்கள் எல்லாம் உமது பிரமத்தில் அகப்பட்டுக் கெடும்படி சக்திபாதம்என்னும் வியாஜத்தால் தள்ளிவிழுகிறீர். இதைநிறுத்தவேண்டியது, பிரமாணமென்றுவது நிரூபிக்கவேண்டியது, என்றுசொன்னார். அதுசமயம் மகாசன்னிதானம் அவ்யாஜகருணையால் அந்த சேஷப்பாவை கதியடையும்படி கடாக்ஷ தீக்ஷைசெய்ய அவர் சரீரம் அந்தவீட்டிற்போட்டிருந்த தூதுவளம் பந்தலின் மேல் சக்திபாதத்தால் தள்ளிவிழுந்துவிட்டது. அரைமுகூர்த்தம் எழுந்திருக்க வில்லை. அவ்விடமிருப்பவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். பின் அவர்சக்திபாதம்தெளிந்து வந்து வணங்கி மகாசன்னிதான சரணகமலத்தைத் தன்சிரசில் தாங்கி இருகண்களினும் ஆனந்தபாஷ்பம்பெருகத் தேகமுழுவதுமுரோமஞ்சிலிர்ப்ப மனதிலுள்ள மலவிக்ஷேபமழிந்து சுத்த

குமபகோணதில

ஸத்வம்வா உருகித் தழுதழுத்தவாக்குடன் சிவபெருமானை அன்புள்ளபக்தியுடன் தோத்திரங்கள்செய்து முன்னோர்க ளெல்லாம் கதியடைந்தார்கள். கல்லினும் வலிமையான மன துடைய மகாபாபியாகிய நான் கல்மையாகிய நிந்தனைகளைச் செய்து மகாசன்னிதானத்திய பெருங்கருணைவெள்ளத்தில் மூழ்கி துக்கம்நீங்கி சுகக்கடலாடினேன் என்போன்றகன் மனத்தவரும் கதியடையத் திருமேனிகொண்ட பழம்பொ ருளே என்று தோத்திரங்கள்செய்தார். அப்படியே அங் குள்ள அடியார்களும் ஆச்சரியங்கொண்டு தோத்திரமலர் கள் சொரிந்தார்கள். அதன்பிறகு மஹாசன்னிதானம் அங் குள்ள பக்தர்களின் பிரார்த்தனையின்படி சூதஸம்ஹிதாபட னம் நடத்தி தம்மைவிட்டு நீங்காதஅன்பர்களுடன் ஸ்ரீசிதம் பரக்ஷேத்திரத்தை யடைந்து தரிசித்து சிவகாமியம்பாளு க்கு முத்தக்காப்பட்டி ஜமீன்தாரிணியாருடைய திரவியவுப காரத்தால் திவ்யரதமொன்றுசெய்து சமர்ப்பிவித்தார்கள். அங்கிருந்து மகாசன்னிதானம் ஓர்காலத்தில் அன்பர்களு டன் திருவண்ணாமலை க்ஷேத்திரத்தை யடைந்து தரிசித்து திருமலையை வலம்வருகையில் ஈசானதிசைக்கு வருங்கால் தம்மைச்சூழ்ந்துவரும் அடியார்களைநோக்கி இப்பர்வதத்தை உற்றுநோக்கினீரோ வென அன்பர்கள் நோக்குங்கால் அத் திருமலை ஜோதிமலையாய்த் தோன்றலும் எல்லாம்வல்ல இறையாகிய மகாசன்னிதானத்தின் கருணையால் யுகாந்தரங் களில் அக்கினிரூபமாய் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தபடி இப்பரஞ்சோதி வடிவாக இன்று ஏழையேம் தரிசிக்கப்பெற்றோம் என, ஆச்சரியமுற்று விஞ்ஞாபித்தார் கள்.

அதன்மேல் அவிடம் விட்டுப்புறப்பட்டு இடையிலுள்ள சிவக்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றையும் தரிசித்து திருநெல்லையம் பதி வந்து பஜனைமடத்திலிருக்கும்போது சுந்தரத்தோழப்

பிள்ளை முடுக்குத்தெருவிலிருக்கும் எஞ்ஜினீயராபீஸ் ரைட்டர் சாந்திமதிநாதபிள்ளையவர்கள் வந்து மகாசன்னிதானத்தின் திருவடிகளையடைந்து அவர்கள் கிருபைக்குப்பாத்ரராஞர்கள் அவ்வேளையில் தருவாடியாரவர்கள் சுவானுபூதிரசாயனத்தை மகாசன்னிதானத்திடத்துப் பாடங்கேட்டு வந்தார்கள் அதைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் இஃதென்ன புஸ்தகம் என்றுவினவ அதற்குத் தருவாடியாரவர்கள் சுவானுபூதிரசாயனம் என்றுவிடைகூற அவர்களும்கூடவிருந்து சிரவணம்செய்துகொண்டுவந்தார்கள். பின்னும் கொஞ்சக்காலம் கழித்து ஸ்வானுபவரஸமஞ்சரியென்னும் சாஸ்திரத்தை இயற்றியருளினர்கள்.

மறுபடியும் மகாசன்னிதானம் புதுக்கோட்டைமார்க்கம் இராமேச்சர யாத்திரைசெய்ய உத்தேசித்து மதுரைமார்க்கம் திருப்புத்தூர் சென்று இராத்தங்கியிருக்கையில் மகாசன்னிதானம் இராமசிவனையழைத்து இராப்போஜனத்திற்கு கோவிலில் ஏழுகட்டி அன்னம் வாங்கிவாரும் என்றனுப்ப அவர்களும் அங்குச்சென்று மடைப்பள்ளிக்காரரிடம் விசாரிக்க அவர்கள் இப்போதாகில் சுத்தான்னம் கிடைக்கும் அர்த்தசாமத்திலாகில் பஞ்சான்னமும் கிடைக்கும் உம்மிஷ்டம் என்னவென்றுகேட்க இவர் அர்த்தசாமத்திலாகட்டுமென்றுசொல்லி மகாசன்னிதானத்தினிடம் வந்து சமாசாரமறிவித்து அங்கிருந்தார்கள். எல்லாரும் மகாசன்னிதானத்தின் திருவாக்கமுதபானம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தகினல் போதுபோனது தெரியாமல் இரவுஒருமணியாய்விட்டது. மறுபடியும் மகாசன்னிதானம் இராமசிவனையழைத்து இப்போது போய்வாங்கிவாருமென்றனுப்ப அங்கே கோயிற்காலம் எல்லாம்கூடி வெளிக்கதவும் திருக்காப்பிட்டிருந்ததைப்பார்த்து வந்தறிவிக்க மகாசன்னிதானமும் இன்றிரவில் உபவாசித்தால் எவ்வளவோ பலனுண்டென்

றருளி எல்லாரையும் சயனிக்கச்செய்து தாங்களும் சயனித்துக்கொண்டார்கள். பின்னர் அக்கடவுள், கருணையால் அக்கோவில் பரிசாரகரைப்போல மகாசன்னிதானம் படுத்திருக்குமிடத்தில் எழுந்தருளிவந்து திருநெல்வேலியிலிருந்து வந்தபிராமணர் எங்கேயென்றுவினவ மகாசன்னிதானமும் என்னவென்றுகேட்க வந்தபரிசாரகரும் அன்னம்கேட்டவர் வாங்கிக்கொண்டுபோகலாகாதா இருக்குமிடந்தேடிவருமா? என, மகாசன்னிதானம் இராமசிவனையழைத்துக் கூடப்போய் அன்னம்வாங்கிவாருமென அவர் உடனே பின்செல்ல பரிசாரகர் முன்னேசென்று பூட்டியிருந்த கோபுரவாயிற்கதவைத்தள்ள அதுதிறந்துவிட்டது. அக்கணம் இவர்கையை அவர்பற்றி மடைப்பள்ளிக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ஏழுசாதம்வைத்திருந்தேன் ஒன்றை எலியோ பூனையோ தின்றுவிட்டது போக ஆறுசாதமிருக்கின்றது கொண்டுபோமென்று கொடுக்க அவர்கள்வாங்கிக்கொண்டு வெளியேற அப்பால் கோயிற்கதவு தானேமூடிக்கொள்ளப் பரிசாரகரைக்காணமல் இவர்கள் திகைத்துக்கொண்டு பரவசப்பட்டு ஓய்சுவாமி ஓய்சுவாமி என்றுபலமுறைகூவியும் காணமையால் ஆனந்தபரவசத்துடன் சுலோகங்களால் தோத்திரித்து நின்றார். இங்கே மகாசன்னிதானம் போனவர்வரவில்லையே என்று ஆவுடையப்பபிள்ளையைக்கூப்பிட்டு நீர்போய்ப்பார்த்துவாரும் என்றனுப்ப அவர்வந்து அழைத்துக்கொண்டு இருவர்களும் மகாஸன்னிதானத்தினிடம் வந்து நடந்தசங்கதிகளை அறிவிக்க மகாசன்னிதானமும் ஆனந்தத்துடன் கேட்டு பரமசிவத்தின்கிருபையைப்புகழ்ந்து ஸந்தோஷித்துப் பிரசாதத்தைத் தானும்உட்கொண்டு மற்றையர்க்குமளித்து ஒருசாதத்தைப்பிரசாதரூபமாய்ப் பின்சாப்பிடவேண்டியுலரவைக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து இதற்கு த்தேவாமிர்தமும் இணையல்லவென்று ஆச்சரியமடைந்து அன்றிரவைச் சிவநிசிப்பொழுதாக்கி ஆனந்தமாய்க் கழித்தார்கள். மேல்நடப்

பனவற்றைப் பார்க்கவிரும்பினவன்போல ஆதித்தனும் உதயகிரியிலெழுந்தனன் உடனே மகாசன்னிதானம் அன்பர்களுடன் ஆலயம் நண்ணி சிவபிரானுக்கு அபிஷேகாதிகள் புரிவித்து இராமேச்சர தரிசனம் இங்கே கிடைத்ததெனை ஆஞ்ஞாபித்து புதுக்கோட்டை போய்ச் சேர்ந்து சிலநாளங்கிருந்தார்கள்.

அங்ஙன மிருக்கையில்ஒருதினத்தில் மகாசன்னிதானம் அன்பர்களைநோக்கி இராமேச்சரம் போகவேண்டுமென்று ஆஞ்ஞைசெய்ய அவ்வாஞ்ஞையைப்பெற்ற பக்தியையே பணியாய்ப்பூண்ட அரிமளம் சிவராமன்செட்டியார் முதலான அன்பர்கள் யாத்திரைக்குரிய சாதனங்கள் சித்தமாயிற்றென்று விண்ணப்பிக்க உடனேமகாசன்னிதானம் ஓர்வண்டியிலும் மற்றையோர் கால்நடையாயும போகையில் இப்போது வண்டி எவ்விடத்திற் போகிறதென்று மகாசன்னிதானம் கேட்க திருமயம் மூன்றுமைலிருக்கிற தென்று சொல்லக்கேட்டு சயனித்துக்கொண்டார்கள் திருமயங்கடந்து சிறிதுதூரம் செல்லுகையில் சிவபெருமான் வண்டிக்கெதிராக மகாசன்னிதானம் போலத் திருவுருவெடுத்து சகலாத்துப்போர்வை போர்த்துக்கொண்டு வந்து இனிமேல் இங்கேபோகக்கூடாது புதுக்கோட்டைக்குத்தானே வண்டியைத்திருப்பென்று திருவாய்மலர்ந்தருள சுவாமிகள் உத்திரவின்படி வண்டியைத்திருப்பி வெகுதூரம் செல்ல மகாசன்னிதானம் போர்வையைத்திறந்து எவ்விடம் போகின்றதென புதுக்கோட்டையின்னும் ஐந்துமைல் இருக்கிறதென்று சொல்ல மகாசன்னிதானம் இராமேச்சரம் போகவில்லையாவென நடந்தவற்றைத் தாஸர்கள் வெளிப்படுத்த மகாசன்னிதானமும் இஃதென்னை என்றுச்சரியமுற்று யான் வண்டியை விட்டுக் கீழிறங்கவில்லையேயென்று கூடவந்தவர்களுடன் திருவாக்கருளி கடவுளைத்தோத்தரித்திருந்தார்

கள் அவர்களும் மகாஅதிசயத்தையடைந்து மவுனமாயிருந்தார்கள் அப்பால் எல்லாரும் புதுகோட்டைக்குவந்து சேர்ந்தார்கள் மறுநாட்காலையில் எவ்விடத்திருந்து வண்டியைத் திருப்பினார்களோ அதற்குஒருமைலுக்கப்பால் புயலடித்து அநேகம் மரங்கள் வண்டிகள் ஆடுமாடுகள் வீடுகள் முதலான சேதமாயினவென்று பிரயாணிகள் முதலோர்களால் தெரியவந்தது கடவுள்கிருபைக்குக் கைமாறுளதோ என்று வியந்து தன்கடனடியேனையும் தாங்குதல் என்கடன் பணி செய்துகிடப்பதே என்றருளிச்செய்து அங்கிருந்தார்கள் அதன்பின் சிவராமன்செட்டியார் மகாசன்னிதானத்தை தன்னூராகிய அரிமளத்துக்கு அழைத்துப்போய் அங்குள்ள மீநாக்ஷி ஸுந்தரேச்சுரர் ஆலயத்தைப் பரிஷ்காரப்படுத்தும்படி அந்நகரத்தார்களுக்கு ஆக்ஞாபிக்குமாறு சுவாமிகளை வேண்டிக்கொள்ள அவ்விதம் ஆக்ஞைசெய்து அவ்வுத்திரவுப்படி கோவில்கட்டிமுடிக்க மீநாக்ஷிசுந்தரேச்சுரருக்கு அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகமும் செய்துமுடித்தார்கள். அந்தக்காலத்தில் நகரத்தார் வேண்டுகோளின்படி வந்திருந்த கோயிலூர்சிதம்பரையா மகாசன்னிதானத்தை தரிசித்து ஆத்மானுபூதியைக்குறித்து சம்பாஷித்து மகாசன்னிதானத்தினிடத்து மிக்க அன்புடையவரானார்கள். பின்னர் ஒருகால் மகாசன்னிதானமும் கோவிலூருக்கு அவர்கள் மன்பிரார்த்திக்க விஜயமாகுதலும் ஐயாஅவர்களும் வந்தனை வழிபாடுசெய்து நகரத்தார்களுடைய பல ஊர்களிலும் சூதசம்ஹிதா படனம் நடத்திச் சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின் அவ்வூர்வந்து இரண்டாவது லக்ஷதீபம் கொல்லம் 1045-ம் ஆண்டும் தைமாசம் அமாவாசையில் வர அதற்கு வேண்டியபணம் சேகரித்துவருகையில் நாராயணசிவனவர்களும் ரெங்கநாத சிவனவர்களும் வந்தடைந்தார்கள். அப்போது சோணாட்டிலுள்ள கனபாடிகள் பாலகிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் முதலிய வித்வான்களையும்

கோயிலூர் ஐயா அவர்கள் முதலியோர்களையும் மாணாக்கர்கள்சகிதம் அழைத்து உபசரித்து மஹாருத்திராபிடேக தரிசனம் இலக்ஷதீபதரிசனம் ரிஷபவாகனக்காட்சி முதலிய தரிசனங்களைச் செய்வித்து ஆனந்தத்துடனிருந்தார்கள். பின் எல்லோரும் மகாசன்னிதானத்தில் ஆஞ்ஞைபெற்று த்தத்தம் ஊரையடைந்தார்கள். அதற்கப்பால் சிலதினங் கழித்து மகாசன்னிதானம் திருச்சிரபுரம் ஜம்புகேச்வரம் முதலான ஸ்தலயாத்திரைசெய்து திருவையாறும் அதைச் சேர்ந்த ஸப்த ஸ்தானங்களும் தரிசித்து வருகையில் அங்குள்ள சிவநேசச்செல்வர்களாகிய பிராமணோத்தமர்கள் மகா சன்னிதானத்தை நோக்கி இத்தலத்தையும் இதைச் சேர்ந்தசப்தஸ்தானங்களையும் ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்து அஷ்டபந்தனம் செய்தருளவேண்டும் சுவாமிகள் கிருபை செய்யின்முடிவுபெறுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டார்கள். அப்போது அதற்கிசைந்து சிவராமன்செட்டியார் சத்திரம் சின்னையாசெட்டியார் இவர்களைப்பார்த்து இவ்விடங்களில் யாசகம்பிரியுமாவெனராஜகரம் கபிஸ்தல முதலியதிருப்பதாற் பிரியுமென அப்படியே பலஊர்களிலும் சென்று யாசித்து வந்தார்கள்.

அவ்விதம் யாசித்துவருகையில் உமையாபுரம்என்னுங் கிராமத்தில் அம்பாஅம்மாவிடம் மகாசன்னிதானத்தின் சிஷ்யர்களில் ஒருவரான நாராயணசிவனவர்களைப்போல ஐயாற்றப்பர் மூர்த்திகரித்துப்போய் அம்மே மகாசன்னிதானம் பகல்ஒருபாமத்தில் இங்குவருகிறார்கள். அதற்குள் நீ சமயல்செய்து பிள்ளையார்கோவிலில் கொணர்ந்து தயாராயிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி வெளிச்செல்பவர் போல அந்தர்த்தானமாயினர். அவ்வம்மணியும் அப்படியேசெய்து அங்கு வந்துகாத்திருக்க மகாசன்னிதானம் தனியே அங்கு வந்து சேர்ந்து திருவமுதுகொள்ளுமத்தியில் தேவரீர் வரவறிவித்த நாராயணசிவன் எங்கே என்று அம்மாள் மகா

சன்னிதானத்தினிடம் வினவ அவர்களும் ஐயாற்றப்பரது திருவிளையாட்டென்றுகூறி அம்மாளைப்பார்த்து யான்மாத்திரம் வந்தேன். அவர்கள் நாமக்கல்லுக்குச் சமீபம் முதலக்காபட்டியிலன்றோ இருக்கின்றார்கள் என அதுகேட்ட வவ்வம்மாளும் அதிசயித்து மகாசன்னிதானத்தைப் பலதரம்நமஸ்கரித்துத் திருவமுதுசெய்வித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு சேடத்தைத்தன் இல்லிற்கு கொண்டுபோய் பிரசாதமாய்புசித்து இவ்வற்புதத்தைச்சிந்தித்து எவருடனும் சொல்லாமல் ஆனந்தித்திருந்தனர்.

பின் மகாசன்னிதானம் திருவையாறு வந்துசேர்ந் திருச்சோற்றுத்துறை திருவேதிகுடி திருக்கண்டியூர் திருபூந்துருத்தி திருநெய்த்தானம் திருப்பெரும்புலியூர் திருமழபாடி திருத்திங்களூர் திருக்கடுவெளி இவைகளில் திருவையாற்றுக்குக் குப்பாணிசிவனையும் மற்றைக்ஷேத்திரங்களுக்கு பிரசீடர்களையுமனுப்பி திருப்பணியியற்றித் திருக்கண்டியூர், திருவையாறு நீங்கலாக மற்றைஸ்தலங்களில் கொல்லம் 1047-ம் ௵ ஆங்கீர-௵ இடபமதியில் இவ்ந்தவாறு சுபதினங்களில் பிராமணபோஜனம் ரிஷபவானக்காட்சி முதலியவைகளுடன் அஷ்டபந்தன கும்பாபிகத்தைச் சிறப்பாய்ச்செய்து மிதுனரவி 3உ திருக்கண்டியூரிலும் 9உ திருவையாற்றிலும் அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகம்செய்ய நிச்சயித்து வித்வாம்ஸர்கள் கனபாடிகள் தீக்ஷிதர்கள் சாஸ்திரிகள் கோயிலூர் சிதம்பரய்யா, அவர்கள் மாணாக்கர்கள் மற்றநகரத்தார்கள் பிரபுக்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் பத்திரிகை அனுப்பிவருமாறு செய்து 3உ திருக்கண்டியூரிலும் 9உ திருவையாற்றிலுமாக ஐந்துபேரறிவும் கண்களேகொள்ள என்னும் திருவாக்கின்படி எவருமானந்தமடையுமாறு மிகுந்த சிறப்பாய்ச்செய்து நிறைவேற்றினார்கள். அக்காலையில் மகாவைத்தியநாதையரவர்கள் அ

ரது தமயனார் இராமசாமிபாகவதர் அவர்கள் இவ்விருவரும் வந்து சுவாமிகளைத்தரிசித்துப்பாடித் தங்களைஆட்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அப்படியே அனுக்ரகித்ததும் அவர்களும் திருவடிக்காளாய் இடையரா அன்புவாய்ந்தவர்களானார்கள். அதன்பின் கோயிலூர்ஐயா அவர்கள் முதலியோர்களை உபசரித்தனுப்பித் தாமும் திருநெல்வேலிக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள்.

அங்கு பஜனைமடத்திலிருக்கும்போது காமதேனுபூஜித்த ஸ்தலமென்றும் திந்திரிணிவனமென்றும் வழங்குகின்ற கங்கைகொண்டான் ஸ்தலத்திலுள்ள ஆனந்தவல்லி சமேத கைலாயநாதர் ஆலயத்திலும் அஷ்டபந்தனம் செய்யவேண்டுமென்று அக்கிராமத்தார் கேட்டுக்கொள்ள அதற்கிசைந்து சிவராமன்செட்டியாருடன் கொளும்புமுதலான பலதேசங்களுக்குச் சென்றிருந்தார்கள். திரும்பி வருங்கால் வல்லநாட்டுப்பொத்தைக்குச் சமீபத்தில் திருடர்கள் வந்து பொருளை அபகரிக்க எத்தனித்து நெருங்கவும் அவர்கள் கண்ணிற்கு பஜனை செய்துகொண்டு செல்லுகின்ற மகாசன்னிதானத்திய திருக்கூட்டம் பலஆயுதங்கள் தரித்த பெரியராணுவசைந்நியங்கள்போலத் தோன்ற திசைக்கொருவராய் வெருவியோடினார்கள். பின் மகாசன்னிதானம் கங்கைகொண்டான் வந்து சேர்ந்து குப்பாணிசிவனைக் கொண்டு பணியியற்றி கொல்லம் 1048-ம் வரு ஸ்ரீமுகவருடம் வைகாசிமீ 19உல் மஹாவைத்தியநாதசிவன் அவரதுசகோதரர் இராமசுவாமிசிவன் முதலானவர்கள் சகிதம் பிராமணபோஜன இடபவாகனக்காட்சியுடன் அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்து ஆனந்தமளித்தார்கள். மறுபடியும் திருநெல்வேலி வந்துசேர்ந்து பஜனைமடத்திலிருக்கும்போது மாணாக்கர்கள் மகாசன்னிதானத்தை வணங்கி சுவாமி அடியேங்கட்குப் பிரமகீதையைத் தமிழில்மொழிபெயர்த்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க மகாசன்னிதானமுமதற்கிசைந்து

சொக்கலிங்கம்பிள்ளையை எழுத உத்தரவுசெய்து மூன்றத்தி யாயமுடிந்த சமயத்தில் கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு ஐயாச்சா மியாபிள்ளையவர்கள் சன்னிதான தரிசனத்திற்குவர அவர்க ளிடம் இதனைக்காண்பிவிக்க அவர்கள்பார்த்து சந்தோஷி த்து முன்னமே தத்துவராயசுவாமிகள் இதனைத்தமிழ்ப்பிர பந்தமாகச்செய்திருக்கின்றார்கள் அதற்கிது உரையாகலாம் என்றுசொல்லி ஏட்டைக் கொணர்ந்துகொடுக்க இரண்டும் ஒத்திருக்குகைகையைப் பார்த்து அப்படியே பிரமகீதைக்கு உரையியற்றினார்கள். அதைச்சென்னபட்டணத்தில் அச் சியற்றிப்பிரசித்தம் செய்தார்கள்.

இப்படி இருக்கையில் ஒருதினம் மகாசன்னிதானமும் இஞ்சினீயராபீஸ் ரைட்டர் காந்திமதிநாதபிள்ளையவர்களும் மற்றைய மாணாக்கர்களும் பஜனைமடத்திலிருக்கும்போது திருவனந்தபுரம் காலேஜ் தர்க்கசாஸ்திர பண்டிதரும் இந்துகாலேஜ் ஹெட்மாஸ்டருமாகிய எம். ஏ. சுந்தரம் பிள்ளையென்பவர் மகாசன்னிதானத்தினிடம் வந்து அடி யேனையும் ஆண்டுகொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க அவர்களுக்கும் அனுக்ரகம்செய்தார்கள். அதுமுதல் மேல் கூறப்பட்டுள்ள மூன்றுசாஸ்திரங்களையும் மகாசன்னிதான த்தினிடம் நன்றாய்விசாரித்து அதன் பொருள்களையெல்லாம் நன்றாயுணர்ந்து மகாசன்னிதானத்தை நோக்கி நியாயம் வியாகரணம் பூர்வமீமாம்ஸை நிரீசுரசாங்கியம் சேசுரசாங் யம் பௌத்தம் சகஜம் முதலியமதங்கள் அத்துவிதத்துக்கு வேறில்லாமல் அதிலடங்கியதுதான் என்பதையும் உபாஸ்தி களின் எதார்த்தத்தையும் சற்று விசாரித்தெழுதி அருளிச் செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க அப்படியே அவர்கள் கேட் டுக்கொண்டனவும் பிறவும் அருளிச்செய்தார்கள். கடைசி யாக குலசேகரம்பட்டணத்தில் சூதஸம்ஹிதா படனநடத் துகையில் இரண்டாநாட்படனத்தில் குப்பாணிசிவன் பத்த

மடையில் நிரியாணமானதைத்தெரிந்து மாவடிசிதம்பரம் பிள்ளையிடம் இரகசியமாய் அறிவிக்க அவரும் ஆச்சரியத்தோடு சற்று துக்கமும் அடைந்திருந்தனர். நாலாநாட் படனநடத்தி இரவில் பஜனையுடன் கதாப்பிரசங்கமும் நடத்தி முடிந்தபின் சமுத்திரக் கரையோரம் மாணுக்கர் தற்சூழ நிலவில் ஆனந்தமாயிருக்கும்போது மகாசன்னிதானம் அகாரணமாய் ஒருபெரிய சப்தம்கொடுக்க சீடர்கள்பயந்து ஸ்வாமி இஃதென்னவென்றுவினவ இந்நேரத்தில் பத்தமடைக்கோவிலில் கொள்ளைசெய்வதற்குத் திருடர் வந்திருந்தார்கள். ஊரவர்களை எழுப்பினேன் என்று சன்னிதானம் திருவாய்மலர அப்படியா வென்று எல்லாரும் அதிசயித்து பின்னர் அவரவரிடங்களுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். மறுநாட்காலையில் ஐந்தாநாட் படனநடத்தி சமாப்திசெய்தார்கள் ஆறும்நாளில் இவ்விரண்டு விஷயமும் குறித்து இரண்டு நிருபம் வந்துசேர்ந்தது. ஒன்றில் கோவிலில்திருடர்கள் திருடவந்ததாகவும் அகாரணமாய் ஒருபெரும் சத்தங்கேட்டு ஊரார் எழுந்து அவர்களை ஓட்டிவிட்டதாகவும் கண்டிருந்தது. அப்படியே மற்றொன்றிலும் குப்பாணிசிவன் நிரியாணதிசையைப்பற்றி வரைந்திருந்தது. அதைக்கேட்டு அதிசயமடைந்து அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு திருச்செந்தூர்வந்து தரிசித்து திருநெல்வேலிக்குவந்துபத்திரதீபம் நடத்தி அப்பாற் பலதேயங்கள் சென்று அரிமளம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அங்கிருந்து மகாவாக்கியச் சுருக்கமும் வேதாகம சம்பிரதாயப்பிரகரணமும் செய்து அப்பால் மனோநாசமார்க்கமு மியற்றி முன்னர்இயற்றியருளிய பிரகரணங்களையும் ஒருங்குசேர்த்து நிஜானந்தவிலாசம்எனப் பெயரிட்டு வழங்குக என ஆக்ஞாபித்து பஜனைச்சிதம்பரம்பிள்ளை கையிற்கொடுத்தார்கள்.

இங்கு அதிகமாய் எழுதுவதால் என்? மகாசன்னிதானம்சேதுமுதல் ஹிமாசல பரியந்தமான சர்வதேசங்களிலும் லோகோபகாரார்த்தமாய்ச் சஞ்சரித்து ஆங்காங்குள்ள பக்தர்களுக்கு (அதன்பரமகாஷ்டையான சக்திபாதத்தையுங் கடைக்கண்ணோக்கலேசத்தால்) (எல்லாம் பரமானந்தானுபூதியையும்) அருளிச்செய்து சாதனமான பஸ்ம ருத்ராக்ஷதாரணம் சிவலிங்கார்ச்சனம் குருலிங்கசங்கமம் சாஸ்திரங்களில் உத்தமமானபக்தி இவைகளை நிலைநிறுத்தி உலகையெல்லாம் உய்வித்து பின்னர் கொல்லம் 1054-ம் ஹு வெகுதானிய-ஹு ஐப்பசிமீ 6உ திங்கட்கிழமை தசமியன்று சிவராமன்செட்டியார் முதலான தமதுகருணைக்குரிய மெய்யன்புற்ற மாணுக்கர் பலர் சூழ்ந்திருப்ப அரிமளம் என்னும் திவ்வியஸ்தலத்தில் பிரஹ்மசொரூபத்தில் ஐக்யமடைந்தார்கள். வாதவூரடிகளைப்போன்ற சிவராமன்செட்டியாரவர்கள் ஸ்ரீ மகாசன்னிதானம் சமாதிவீற்றிருக்கும் அந்தஸ்தானத்தில் ஸ்ரீமகாசன்னிதானத்தால் இவ்விலிங்கம் எங்குப்பதிட்டிக்கப்படுகின்றதோ அந்தஸ்தானத்தில் விசேஷமாய்ப்பரமசிவம் சாந்நித்தியம் செய்தருளும் அங்குத்தவமியற்றினர்க்கு விரைவில் இஷ்டபலன் கிடைக்கும் நிஷ்காமமாய்த்தவமியற்றினும் புத்தியும் கல்வியும் ஞானமும் புகழும் உண்டாமென அநுக்கிரகித்தருளிய நர்மதாலிங்கத்தை மதுராபுரியில் இந்திரன்விமானம் இயற்றியதுபோல அழகிய ஆலயம் இயற்றி அதில்பிரதிஷ்டைசெய்து வைதிகநெறியின்படி மிகச்சிறப்பாய் கும்பாபிஷேகமும் நடத்தியபின் நித்தியநைமித்திய, பூஜை பல்சிறப்புக்களும் நடத்திவருகிறார்கள். ஸ்ரீமகாசன்னிதானம் இப்பொழுதும் அங்கு உள்ளன்புடன் தவம்செய்வார்க்கு பரமானந்தம் அளித்துப்பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ சிவாயபரமகுரவே நம:

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ சுந்தரஸ்வாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்

இஃது ஷை சுவாமிகளின் பிரதமசீடராகிய திருநெல்வேலித்திம்மராஜபுரம் பிச்சுசுவாமிகள் அருளிச்செய்தது

இலங்குமா யிரத்தோ டேழுதாமாண்டுக்கிசைந்திடுங்கர வருடத்தில், நலங்கொள்கார்த்திகைநன்மதி யினிலநுடநாட் சனிவாரத்தில் விடையிற், கலங்கலில்பொருளைக்கோடகநல் லூர்க்காமர்பூசுரர்செய்மாதவத்தாற், பொலங்கொளும்பரமசுந் தர குருவாய்ப்புவிமிசையவதரித்தனனே. (க)

அவதரித்தறிவோங் கிடவளர்ந் துறவோராற்சிகைபூணு நூலணிந்து, பவமறமறையாகமமுணர்ந்தவற்றுட் பண்ணிய வணநடந்ததன்பின், னுவமையொப்பிறந்த சானகிமாதை யு ளங்கொளநன்மணம்புரிந்து, சிவபரம்பொருளைச்சிந்தைவாய் மெய்யுஞ் செறிதரப்பூசனைசெயவே (உ)

செய்யவப்பலத்தாற்றேசிகன் விசுவேசுரரிடஞான தீக் கையும்பெற், றையமற்றறிவாலிந்திரசாலமகிலமென்றுணர்ந் து நற்றுறவாய், மெய்யறிவனந்தானந்த மேவிடுநாள்விசுவேசு ர் பூரணமடையக், கையிலாமலகக்கனியெனச்சோமசுந்தரன் கருணைநோக்கடைந்தே. (ங)

தேசுறுசகசநிட்டையிற் பொருந்தித்தீர்த்தங்கள் காசிப ல்தலமும், பூசுரர்குழுவோடளவில்யாத்திரையிற்போக்கினன் சிற்சிலபொழுதை, வீசுறுசிறுகால்நெல்லையம்பதியில் விளங் குமாருத்திரமதனோ, டாசறுதீபவிலக்கமுமியற்றி யான்பணி விடையினுள்கழித்தான். (ச)

ஆனிலைந்தாடுமைநதிக்கடவுளாலயப்பதிட்டையுமாங்கே ஞானிகள் வியக்கச்சாத்திரசாலை நலமுடனமைத்ததுமன்றி, நானிலத்துள்ளபதிகளிற் சிலதைநயம்பெறப்புதுக்கியுமிடையே, மோனிகடுதிக்கச்சாத்திரநான்கை மொழிந்தனன் சிலதினந்திகழ்ந்தே. (௫)

திகழுமாயிரத்தைம்பத்திநாலாண்டிற் செறிவெகுதானிய வருடம், புகழுமைப்பசியாறூர்தெய்தி மதிநாள்புகல் கிருட்டிணபக்கத்தசமி, நிகழ்மகம்பகன் மூன்றுடனிருபஃதாய்நேர்ந்த நாழிகையரிமளத்தில், துகளில்சீரடியார்சூழ்ந்தினிதிருப்பச் சுந்தரன் கலந்தனன்பரத்தே. (௬)

முற்றிற்று

குரு பரம்பரை

ஆதிகுருதக்ஷிணாமூர்த்தி நாரணர்- பிரமன் வசிஷ்டர் சக்தி-பாராசரர்-வியாசர்-சுகர்-கவுடபாதர்- கோவிந்தயோகீந்திரர் சங்காராசாரியார்-பத்மபாதர்-ஹஸ்தாமலகர்-தோடகர்-வார்த்திகக்காரர்-வித்தியாசங்கரர்-வித்தியாரண்யர்-அப்பயதீக்ஷதர்-நீலகண்டதீக்ஷதர்-அனந்தநாராயணசாஸ்திரிகள்-சங்காசாஸ்திரிகள்-எஞ்ஞேசுரபட்டாரகர்-எஞ்ஞஹம்ஸர்-இராமசுப்பிரமண்ய-பௌண்டரீகர்-சிவசுப்பிரமண்யர் இராமச்சந்திரசாஸ்திரிகள் விசுவேசுவராள்-சுந்தரயதீந்திராள்.

☞ இவர்களுக்கு உண்மையை யபரோட்சிப்பித்தவுடன் பரிபூரணமாய்விட்ட விசுவேசுவராளுக்குக் குருபுத்திரர்களான சோமசுந்தரசாஸ்திரிகளால் சருவவிருத்திபரிசோதஞேய்லர்ச ரஹஸ்யார்த்தமான ஸஹஜஸ்திதி அருள்செய்யப்பட்டது. இவர்களது பூர்வாச்சிரமத்தில் மாதாமகரான சுந்தரேசுவரசாஸ்திரிகளால் ஸ்ரீ சங்கரபாஷியாதியருள் செய்யப்பட்டது.